

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudkyní JUDr. Kateřinou Štěpánovou, Ph.D., ve věci

žalobce: M. C.

proti
žalovanému: Krajský úřad Moravskoslezského kraje
sídlem 28. října 117, 702 18 Ostrava

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 10. 5. 2023 č. j. MSK 65956/2023,
sp. zn. DSH/6398/2023/Sru, o dopravním přestupku,

takto:

- I. Žaloba se **zamítá**.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Napadeným rozhodnutím žalovaný zamítl odvolání žalobce a potvrdil rozhodnutí Magistrátu města Havířov (dále jen „správní orgán I. stupně“) ze dne 28. 2. 2023.

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

2. Uvedeným rozhodnutím správní orgán I. stupně uznal žalobce vinným z přestupku podle § 125f odst. 1 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (dále jen „zákon o silničním provozu“), jehož se měl žalobce dopustit jako provozovatel vozidla, tím, že nezajistil, aby při užití vozidla na pozemní komunikaci byly dodržovány povinnosti řidiče a pravidla provozu na pozemních komunikacích stanovená zákonem o silničním provozu.
3. Přestupek spočíval konkrétně v tom, že v uvedeném čase a v místě, kde je nejvyšší dovolená rychlost jízdy stanovena dopravní značkou B 20a na 50 km/h, řídila neznámá osoba motorové vozidlo nedovolenou rychlostí, přičemž jí byla jako nejnižší prokazatelná rychlost naměřena rychlost jízdy 57 km/h. Tak překročila nejvyšší dovolenou rychlost stanovenou dopravní značkou o 7 km/h, a svým jednáním porušila § 10 odst. 3 zákona o silničním provozu. Jednání neznámého řidiče vykazuje znaky přestupku podle § 125c odst. 1 písm. f) bod 4 zákona o silničním provozu v souvislosti s porušením § 4 písm. c) téhož zákona.
4. Správní orgán I. stupně uložil žalobci jako provozovateli vozidla za spáchání přestupku podle § 125f odst. 1 zákona o silničním provozu v souladu s § 125f odst. 4 téhož zákona a podle § 125c odst. 5 písm. g) zákona o silničním provozu správní trest – pokutu ve výši 1 500 Kč. Dále rozhodl o nákladech správního řízení.

II. Skutková zjištění vycházející z obsahu správních spisů

5. Dne 4. 6. 2021 příslušný policejní orgán doručil správnímu orgánu I. stupně oznámení o podezření ze spáchání přestupku z téhož dne, jímž sděluje podezření ze spáchání přestupku podle § 125c odst. 1 písm. f) bod 4 zákona o silničním provozu neznámým pachatelem. Překročení rychlosti zaznamenalo automatizovaný technický prostředkem SYDO Traffic Velocity dne 30. 5. 2021 ve 2:26:10, v Havířově, na ulici Ostravská – silnice I/11 – v úseku mezi čerpací stanicí a křižovatkou se silnicí II/479, ve směru jízdy na Ostravu, u motorového vozidla RZ X. Naměřená rychlost vozidla po odečtu tolerance činila 57 km/h. Nejvyšší dovolená rychlost v daném místě činí 50 km/h.
6. K oznámení policejní orgán přiložil záznam o přestupku zachycený silničním rychloměrem výrobní č. GEMVEL0068 (4 fotografie).
7. Výzvou k uhrazení určené částky ze dne 9. 7. 2021 byl žalobce, jakožto provozovatel vozidla (RZ X), vyzván k zaplacení částky ve výši 500 Kč, neboť jednání neznámého řidiče vykazuje znaky přestupku podle § 125c odst. 1 písm. f) bod 4 zákona o silničním provozu.
8. Na výzvu reagoval žalobce přípisem, jímž sdělil, že vozidlo řídil osobně a že zmocňuje Ing. M. J., aby ho v předmětném správním řízení zastupoval.
9. Z karty vozidla X je patrné, že od 27. 4. 2018 je žalobce provozovatelem a vlastníkem vozidla s registrační značkou X.
10. Ve správní spise je založen též ověřovací list silničního rychloměru SYDO Traffic Velocity, výrobní č. GEMVEL0068, s umístěním v Havířově, ulice Ostravská, směr Ostrava,

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

doba platnosti ověření rychloměru do 15. 11. 2021, a dále listina „Určení úseků pozemních komunikací k měření rychlosti vozidel Městskou policií Havířov od 1. 1. 2021 – 31. 12. 2021“.

11. Přestupek žalobce jako řidiče (fyzické osoby) projednal správní orgán I. stupně podle § 125c odst. 1 písm. f) bod 4 zákona o silničním provozu. Žalobci se nepodařilo jakožto řidiči spáchání přestupku prokázat: k projednání věci se na předvolání nedostavil a neposkytl důkaz o vině (doznání). Správní orgán I. stupně proto řízení vedené proti žalobci jako řidiči usnesením ze dne 26. 10. 2021 zastavil. Proti tomuto usnesení podal zmocněnec žalobce odvolání, které žalovaný rozhodnutím ze dne 3. 2. 2022 zamítl a napadené usnesení potvrdil.
12. K odporu žalobce ze dne 10. 3. 2022 byl zrušen příkaz správního orgánu I. stupně ze dne 2. 3. 2022, jímž byl žalobce jako provozovatel vozidla RZ X uznán vinným z přestupku na úseku zákona o silničním provozu.
13. Ve správním spise figuruje CD s fotografiemi z úsekového měření ze zařízení SYDO Traffic Velocity, v. č. GEMVEL0068, ze dne 30. 5. 2021. Fotografie zachycují vozidlo RZ X.
14. Správní orgán I. stupně dne 12. 9. 2022 vydal vyrozumění o možnosti vyjádřit se k podkladům pro rozhodnutí, dne 13. 2. 2023 podal žalobce námitku podjatosti proti Bc. M. C.
15. Rozhodnutím ze dne 28. 2. 2023 správní orgán I. stupně žalobce jako provozovatele vozidla uznal vinným přestupkem podle § 125f odst. 1 zákona o silničním provozu.
16. Toto rozhodnutí žalobce napadl dne 8. 3. 2023 odvoláním, o němž žalovaný rozhodl napadeným rozhodnutím.

III. Obsah žaloby

17. Žalobce proti výše uvedenému rozhodnutí žalovaného podal včasnou žalobu.
18. Vznesené žalobní námitky lze shrnout do následujících okruhů:
 - „*absence rozhodnutí o námitce podjatosti, úkony podjaté osoby*“ - žalobce má napadené rozhodnutí za nezákonné, neboť správní orgány nerozhodly o jím vznesené námitce podjatosti; úřední osoba, jejíž podjatost namítal, se přesto podílela na rozhodování. Správní orgán I. stupně na námitku podjatosti nereagoval, nerozhodl o ni. Žalovaný takový postup posvětil s odůvodněním, že námitka podjatosti byla opožděná, a proto k ní *ex lege* nepřihlédl. Žalobce tvrdí, že v námitce podjatosti jasně uvedl, že se o důvodech podjatosti dozvěděl teprve recentně, v průběhu řízení. Jeho tvrzení žalovaný nevyvrátil, závěr o opožděném vznesení námitky podjatosti tak nemá dostatečný skutkový základ a není ani nijak odůvodněn;
 - „*neprůkaznost výstupu z rychloměru*“ - žalobce namítá neprůkaznost závěru, že bylo měřeno právě jím provozované vozidlo: na předloženém snímku není čitelná registrační značka;
 - „*identita rychloměru*“ - dle žalobce není průkazné, že rychloměr byl ověřen. Správní orgány sice založily do spisu ověřovací list rychloměru, avšak již neprokázaly, že ve

věci žalobce bylo měřeno právě tímto rychloměrem. Žalovaný pochybil, pokud hleděl na pořízené snímky z rychloměru jako na „originální“. Předložené fotografie, a to ani ty předložené v elektronické podobě, nebyly opatřeny časovým razítkem. To, že byl užit k měření rychloměr výrobního čísla GEMVEL0068 vyplývá jen z listiny vyhotovené strážníky obecní policie, jde o jednostranný záznam strážníka policie, který, stejně jako úřední záznam, nemůže být použit k dokazování. I proto správní orgány pochybily, pokud neprovedly žalobcem navržený důkaz svědeckou výpovědí strážníka, který podklady zpracovával;

- „žádost o anonymizaci osobních údajů na webu NSS“ - žalobce a jeho advokát žádají o anonymizaci svých osobních údajů na webu NSS.

IV. Vyjádření žalovaného

19. Žalovaný navrhl zamítnutí žaloby jako nedůvodné. Ve svém písemném vyjádření k podané žalobě ze dne 30. 8. 2023 popíral oprávněnost všech shora uvedených žalobních bodů.

V. Posouzení věci krajským soudem

20. Krajský soud shledal žalobu přípustnou, podanou oprávněnou osobou (§ 65 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, dále jen „s. ř. s.“) a včasnou (§ 72 odst. 1 s. ř. s.).

21. V přezkumném řízení soudním je soud povinen zkoumat, zda vydané rozhodnutí je zákonné a bezvadné. Při přezkumu přitom respektuje vymezené žalobní body (§ 75 odst. 2 věta první zákona s. ř. s.).

22. **Žaloba není důvodná.**

V.1. „Námitka podjatosti“

23. Žalobce se domnívá, že rozhodnutí je nezákonné, neboť se úřední osoba, jejíž podjatost namítal, podílela na rozhodování, aniž by správní orgány rozhodly o námitce podjatosti.

24. Již z rozsudku Nejvyšší správní soud ze dne 4. 7. 2019, č. j. 9 As 70/2019-34, vyplývá, že „nikoliv každá námitka podjatosti je bez dalšího způsobilá zpochybnit nepodjatost rozhodujících úředních osob a ve zcela výjimečných případech nikoliv každá námitka je dokonce způsobilá vyvolat postup podle § 14 odst. 3 správního řádu. Pokud však oprávněná úřední osoba vyhodnotí podanou námitku jako na první pohled nedůvodnou a nepředloží ji k rozhodnutí svému představenému, nese riziko, že podjatost bude nakonec shledána v rámci opravných prostředků proti rozhodnutí ve věci samé, včetně řízení o žalobě proti správnímu rozhodnutí. Účastníkovi řízení totiž přirozeně zůstává zachováno právo námitku podjatosti rozhodujících úředních osob uplatnit i v rámci opravných prostředků proti meritornímu rozhodnutí.“

25. Povinností žalobce jako účastníka správního řízení bylo námitku podjatosti uplatnit u správního orgánu bez zbytečného odkladu. Neučinil-li tak, nelze jeho žalobní námitce přisvědčit. Je nasnadě, že v případě, kdy důvody podjatosti vyvstaly až v průběhu správního řízení, jak tvrdí žalobce, nemohl žalobce uplatnit námitku podjatosti ihned, jakmile se dozvěděl o tom, která úřední osoba bude přestupkové řízení vést.

26. Žalobce spatřuje důvod podjatosti úřední osoby v tom, že Bc. M. C. nereagovala na jeho podání ze září 2022. Tento konkrétní důvod nicméně sděluje poprvé až ve svém odvolání proti rozhodnutí správního orgánu I. stupně ze dne 8. 3. 2023. Nelze přehlédnout, že žalobce při své interakci se správním orgánem uskutečněné v mezidobí od údajného vzniku důvodu podjatosti do jejího odůvodnění (podání doručena právnímu orgánu I. stupně dne 13. 2. 2023, 17. 2. 2023 a 21. 2. 2023) nevymezují žádný konkrétní důvod uplatněné námitky podjatosti.
27. Krajský soud souhlasí se závěrem žalovaného, že žalobce neuplatnil námitku podjatosti „nikoli bez zbytečného odkladu“. Ze správního spisu je zjevné, že žalobce dotazy ke spisové dokumentaci, pro které údajně námitku podjatost vznesl, učinil již dne 4. 9. 2022 a 19. 9. 2022. Námitku podjatosti přitom vznesl (blanketně) až po cca 4 měsících a odůvodnil až po cca 5 měsících od chvíle, kdy oprávněná úřední osoba na dotazy nereagovala.
28. Nelze proto jakkoli klást k tíži správního orgánu I. stupně, že takovou námitku podjatosti nepostoupil představenému a nepostupoval dle § 14 odst. 3 správního řádu. K námitce se totiž nepřihlédne, pokud účastník řízení o důvodu vyloučení prokazatelně věděl, ale bez zbytečného odkladu námitku neuplatnil.
29. Správní orgán I. stupně dále na námitku podjatosti ve svém rozhodnutí reagoval (viz strana 5 rozhodnutí ze dne 28. 2. 2023); též žalovaný se v napadeném rozhodnutí dostatečně námitkou podjatosti zabýval a vypořádal ji (strana 4-5 napadeného rozhodnutí). Na odůvodnění těchto rozhodnutí krajský soud v podrobnostech odkazuje.
30. Krajský soud dodává, že námitka podjatosti je v nynější věci nejen opožděná, ale i nedůvodná. Ke zpochybnění *procesních* postupů správního orgánu slouží opravné prostředky (v daném případě odvolání, které žalobce podal a o kterém žalovaný rozhodl), či jiné procesní nástroje (například institut opatření proti nečinnosti, který žalobce neuplatnil), nikoli však *námitka podjatosti*.

V. 2. „Neprůkaznost výstupu z rychloměru a identita rychloměru“

31. Dle žalobce není průkazné, že v nynější věci bylo měřeno právě jím provozované vozidlo, neboť na předloženém snímku není čitelná registrační značka. Polemizuje s tím, zda vůbec bylo měřeno ověřeným rychloměrem. Žalovaný pochybil, když hleděl na pořízené snímky z rychloměru jako na „originální“.
32. Krajský soud k okolnostem a způsobu měření rychlosti úvodem konstatuje, že dle ustálené judikatury postačuje pro prokázání přestupku spočívajícího v překročení nejvyšší dovolené rychlosti zpravidla vycházet z oznámení o přestupku, záznamu o přestupku (výstupu z měřidla) obsahujícího fotografii měřeného vozidla a údaje o provedeném měření, a ověřovacího listu silničního rychloměru (viz například rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 14. 5. 2015, č. j. 7 As 83/2015 - 56, či ze dne 19. 8. 2016, č. j. 6 As 144/2016 - 36).

33. Ačkoli vždy záleží na okolnostech každého jednotlivého případu, uvedená kombinace podkladů obvykle poskytne dostatečné množství informací pro to, aby správní orgán dostal požadavkům § 3 správního řádu, tedy aby zjistil stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 23. 6. 2022, č. j. 7 As 124/2020-32).
34. V souzené věci správní orgány vycházely mj. z oznámení přestupku ze dne 4. 6. 2021 a protokolu o měření průměrné rychlosti – snímků z rychloměru pořízených silničním rychloměrem SYDO Traffic Velocity, který byl ověřen a schválen jako měřicí zařízení. To dokládá ověřovací list, který prokazuje, že použitý technický prostředek (měřidlo) byl certifikován, a tudíž plně způsobilý k měření rychlosti. Dále správní orgán použil CD, na kterém jsou tři snímky změřeného vozidla.
35. I dle Nejvyššího správního soudu jsou předestřené důkazní prostředky postačující k objasnění skutkového stavu věci (viz např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 3. 3. 2011, č. j. 7 As 18/2011-54).
36. Krajský soud v nynější věci nepojal pochybnosti o tom, že jednoznačný výsledek měření rychlosti poskytnutý certifikovaným a ověřeným rychloměrem bez chybového hlášení, fakticky znamená bezvadné změření rychlosti vozidla (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 16. 1. 2013, č. j. 3 As 82/2012-27).
37. Stejně jako žalovaný nemá ani krajský soud nejmenší indicie k závěru o tom, že by snad v nynější věci nebyl k měření použit ověřený rychloměr, jehož ověřovací list je založen ve správním spise.
38. To, že se jednalo o silniční rychloměr SYDO Traffic Velocity, výrobní č. GEMVEL0068, vyplývá primárně z oznámení přestupku ze dne 4. 6. 2021. Není pravdou, že by snad správní orgány v nynější věci vycházely pouze z úředního záznamu, jak se snaží v žalobě naznačit žalobce. Výrobní číslo rychloměru figuruje též na výstupech z rychloměru (snímcích změřeného vozidla). A právě pro tento rychloměr byl vydán ověřovací list. Komplex těchto vzájemně korespondujících důkazů je zcela dostačující k závěru o „identitě“ rychloměru a koresponduje s ustálenou judikatorní praxí.
39. Bylo by proto zcela nadbytečné ve správním řízení vyslýchat policistu k tomu, jakým rychloměrem bylo měřeno. Tato skutečnost je zjevná z citovaných podkladů, jejich obsah ostatně žalobce nikterak konkrétně nezpochybnil.
40. Soud dále odkazuje také i na stále aktuální judikaturu Nejvyššího správního soudu, jenž se v rozsudku ze dne 6. 5. 2022, č. j. 2 As 103/2020-19, vyjádřil k problematice fotografie vozidla pořízené měřicím zařízením. *„Má-li totiž být fotografie měřeného vozidla pořízená měřicím zařízením použita jako stěžejní důkazní prostředek pro identifikaci vozidla, které překročilo nejvyšší povolenou rychlost, musí z ní být možno jednoznačně ztotožnit toto vozidlo, například znakovou tovární značku a podstatnou částí registrační značky či specifickými detaily vozidla. Pouze tak lze dostát požadavkům § 3 správního řádu na zjištění stavu věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti“.*

41. Ze snímků měřeného vozidla lze jednoznačně určit, že se jedná o vozidlo bílé barvy, RZ X. Správní spis obsahuje čtyři fotografie předmětného vozidla, přičemž ze dvou z nich je registrační značka jasně seznatelná. CD obsahuje tři fotografie: na jedné z nich lze zřetelně registrační značku rozpoznat, na ostatních je zachyceno celé vozidlo.
42. Ke snímkům z rychloměru krajský soud dodává, že je žalovaný v napadeném rozhodnutí snímky poněkud „nepřesně“ či „nevhodně“ označil pojmem „originální“. Výstupy z rychloměru jsou ovšem ve správním spisu založeny ve zcela standardní podobě. Jsou zde snímky jak vytištěné, tak na CD nosiči. Vůbec nelze uvažovat o tom, že by nebyly pravé či nepravé. K tomu ostatně žalobce konkrétní námitku zpochybňující jejich „pravost“ nevznosl.
43. V dané věci správní orgány řádně zjistily skutkový stav tak, aby mohl být žalobce bez důvodných pochybností uznán vinným ze spáchání přestupku podle § 125f odst. 1 zákona o silničním provozu. Správní orgány hodnotily provedené důkazy v souladu s § 50 odst. 4 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu, tj. v souladu se zásadou volného hodnocení důkazů. Skutkový stav provedeným dokazováním správní orgány zjistily v rozsahu prokazujících závěr o spáchání výše uvedeného přestupku žalobcem ve smyslu § 3 správního řádu, a tyto žalobní námitky neobstojí.
- V. 3. „Nesouhlas žalobce a jeho advokáta s vyvěšením osobních údajů“*
44. Pakliže žalobce nesouhlasí, aby rozhodnutí soudu bylo publikováno na internetových stránkách Nejvyššího správního soudu způsobem, ze kterého by se z textu zveřejněného rozhodnutí podávalo jméno i příjmení žalobce, případně jeho iniciály, tak na tuto argumentaci nepřisluší zdejšímu soudu reagovat, neboť předmětem přezkumu v této věci není otázka případné zákonnosti postupu Nejvyššího správního soudu při zveřejňování rozsudků správních soudů na jeho internetových stránkách.
45. Polemikou žalobce a jeho zástupce stran nezveřejňování osobních údajů a plné anonymizace rozsudků se již Nejvyšší správní soud opakovaně zabýval. Ve stručnosti proto krajský soud odkazuje na jeho četná předchozí rozhodnutí, která jsou zástupci žalobce jistojistě známa (usnesení ze dne 25. 5. 2017, č. j. Nao 175/2017–161, rozsudky ze dne 6. 2. 2019, č. j. 9 As 429/2018–35, a ze dne 23. 10. 2019, č. j. 6 As 106/2019–33, a další).

VI. Závěr a náklady řízení

46. Ze shora uvedených důvodů krajský soud žalobu podle § 78 odst. 7 s. ř. s. jako nedůvodnou zamítl.
47. Podle § 60 odst. 1 s. ř. s. krajský soud žádnému z účastníků nepřiznal právo na náhradu nákladů řízení, neboť žalobce ve věci úspěch neměl a žalovanému podle obsahu spisu nad rámec jeho běžné úřední činnosti žádné náklady nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od doručení tohoto rozhodnutí k Nejvyššímu správnímu soudu.

Nejvyšší správní soud kasační stížnost proti tomuto rozsudku odmítne pro nepřijatelnost, pokud nebude svým významem podstatně přesahovat vlastní zájmy stěžovatele.

Podmínkou řízení o kasační stížnosti je povinné zastoupení stěžovatele advokátem, pokud stěžovatel nebo jeho zástupce nemá vysokoškolské právnické vzdělání.

Ostrava 9. prosince 2024

JUDr. Kateřina Štěpánová, Ph.D.
samosoudkyně